

Nr 108.

Av herr **Gustafsson** i Bogla m. fl., om anslag att utgå av statens järnvägars driftsmedel till SJ idrottsförbunds verksamhet.

I järnvägsstyrelsens till Kungl. Maj:t ingivna förslag till kostnadsstat för statens järnvägar för år 1944 upptog styrelsen för första gången ett anslagsäskande om 5 000 kronor, avseende bidrag till den idrotts- och friluftsverksamhet, som bland verkets personal bedrivs av personalorganisationen SJ idrottsförbund; och förusatte verkstyrelsen härvid, att medlen skulle av nämnda organisation, under verkstyrelsens överinseende, disponeras för vissa i kostnadsstatförslaget närmare angivna ändamål.

Föredragande departementschefen biträdde emellertid icke detta järnvägsstyrelsens äskande, varför Kungl. Maj:t genom nådigt brev den 29/12 1943 förklarade, att bidraget i fråga icke borde utgå.

I sitt ovannämnda förslag till kostnadsstat har järnvägsstyrelsen lämnat en utförlig motivering för anslagsäskandet. Sålunda meddelar styrelsen, att den bland statens järnvägars personal sedan länge bedrivna idrottsrörelsen under de senare åren vunnit ökad anslutning, i det att medlemsnumrären blivit allt större och ett flertal nya lokala föreningar bildats. De lokala föreningarna äro sammanslutna till ett SJ idrottsförbund, vars uppgift är att tillvarataga de olika föreningarnas gemensamma intressen och att på ett effektivt sätt leda ifrågavarande idrottsverksamhet. Vid statens järnvägar finnas f. n. 57 lokala föreningar med ett medlemsantal av tillhopa 4 200.

Den av förbundet och de olika föreningarna bland statsbanepersonalen bedrivna verksamheten måste sägas vara av mycket stor betydelse icke blott för personalen själv utan även ur verkets synpunkt. Det bör nämligen beaktas, att den nyrekrytering, som ägt rum vid statsbanorna under de senare åren, tillfört statens järnvägar tusentals ungdomar av utvalt gott material såväl psykiskt som fysiskt. Det är under sådana förhållanden ur statsverkets synpunkt angeläget, att dessa ungdomar vidmakthålla den goda andliga och kroppsliga konstitution, som gjort dem lämpliga som järnvägsmän. Ett av medlen härför är utan tvivel idrottsövningar. Utgifterna för denna idrottsverksamhet ha hittills bestritts enbart med medlemmarnas avgifter och med på frivillighetens väg hopbragta medel. För att emellertid nå det stora flertalet av statens järnvägars anställda behövs en brett lagd propaganda, vilken fordrar ekonomiska resurser, liksom ock av idrottsför-

bundets ledning planerade lägerveckor, fjällresor, studiekurser och friluftsvksamhet i övrigt förutsätta hjälp vid finansieringen.

Det är som bekant numera mycket vanligt, att industriella och kommersiella företag lämna avsevärda bidrag just till sina anställdas idrotts- och friluftsvksamhet. Icke heller för staten ha sådana bidrag varit främmande. Sålunda anslogos exempelvis 10 000 kronor för byggande av en idrottsplats för telegrafverkets personal i Nynäshamn, och för personalen vid de militära förbanden byggas allmänt idrottsplatser även för »civil» idrott. När järnvägsstyrelsen i sitt förslag till Kungl. Maj:t nu äskade medel för idrottsändamål, var det alltså icke någon helt ny väg, som beträddes, och när styrelsen i sin motivering anför, »att styrelsen är övertygad om att förbundet utför en för statens järnvägar gagnande verksamhet och därför är förtjänt av något ekonomiskt stöd från verkets sida», måste man instämma i denna styrelsens åsikt. Att departementschefen ställt sig avvisande i bidragsfrågan torde hava berott mera på formella orsaker.

På grund av den anförda få vi, med understrykande av den inställning, som dikterat järnvägsstyrelsens framställning i frågan, härmed hemställa,

att riksdagen för år 1944 måtte bevilja ett anslag av 5 000 kronor att utgå av statens järnvägars driftsmedel till SJ idrottsförbunds verksamhet.

Stockholm den 19 januari 1944.

Edvin Gustafsson
i Bogla.

Lars Lindahl.

Henry Allard.

Olof Nilsson,
Göteborg.

Aug. Spångberg.

Thorvald Ekdahl.

Abel Sundberg.

E. Birke.